

લાલબાવાના

જનો ઈન્દ્ર ૧૨૫૧

૧૯૦૬

આસ વર્ધસ્ત્રવોતે મારે

લાલબાવાના જનોઘના ગરબા.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર

રતીલાલ દુરલભરામ.

બાલાજી રોડ સુરત.

RD.

સુરત જોદાબક્ષ પ્રેસ.

કિંમત છ પૃષ્ઠ

કચ્છગીત વિધાપા. ૨૦ મેશાસ્ય
અમદાવાદ
ગુજરાતી કૌપીસાઈટ-સંગ્રહ
લાલખાવાના જનોઘનો ગરબો.

અને સઘળી ધામધુમનું

વાર્ણન.

દોહરો.

નમન કરૂં ગણનાથને, વેગે વાર હજાર.
મતી આપેા સાદી મને, પાસુ છું કીરતાર.
મહીમાં વરણું પ્રીતથી, ઉપવીત કેરો સાર.
ગોશાહની ગાદી વિશે, લાલ તણા આ વાર.

મંદીરની સોભા.

રાગ ધુરાનપુરી.

સુણજે સુરત ફેરાં જન, રાખી ચીત અને એક મન,
ગાજે ગરબો રૂઢો ધન, લાલ જનોઠ તણો.
સુરત શહેરની તે માય મંદીર મોઢું ને કિવાય.
લોકો દરરાત કરવા જાય, બાળકૃષ્ણજી તણા.
રૂડું મંદીર છે વિશાળ રસ્તા જુદા જુદા ભાળ
બહુ શોભે છે બજાર, વચ્ચે એક ખરો.
ત્યાંની સોભાનો તહી પાર, મંદીર હીપે છે અપાર,

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કાપીરાશિદ્ર વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૨૧૭ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ લાક્ષણાવતાં જનોઈના

૦૧૨૫૧

વિષય નં- ૬

ખાસી જોખ, અગાસી ધાર, રંગ સારો લાજે.
 દયલા ચોકની તો માંખ, મંડપ રસીચો રડો ત્યાં.
 લોકો નેવાને બહુ જાય, બહુ હરખે ભર્યા.
 વાગે વાજાઓ બહુ ત્યાંય. ચોઘડીઆ પણ સાથે થાય
 લોકો દરશન કરવા જાય, થાય બીડ બહુ.
 હાંડી તકતા રડા શોભે, નેતા, મન અતીશે શોભે,
 પદસા ખરચાયા છે ખોળે, બહુ દીવરા રડો.
 દીવા વિજલીના ઠેવાપ, સળગે મંડપની માથ,
 ઝુમ્મર રડાં દીસે ત્યાંય, રચના ખુબ કરી.
 હરખ લોકને નહી માપ, માનુનીચો મંગળ ગાય,
 ખીઠી લાલને ચોળાય, રડો દીવરા ખરો,
 વણન શી, રીતેથી માપ, દાસ થાકી થાકી જા
 કામ ધીરજથી લેવાય, ગરબો પુરો થસે.

લોકોનો ઉમંગ.

રાગ લોહન.

સુરત રોઢેર વિશે કહુ આજ ઉમંગ અતી ધણોરે લોક
 વડોલુવ જનને વાહાલા જેવ વાગે ડોકો તે તણોરે લોક.
 દીર ચોટાના જે લાલ જનોઈ છે તે તણુરે લોક.
 આ અપરમપાર યુ ટાંકણુરે લોક.

લોહા હરણિ મનમાં ઝીલ, કે જલુ મંદીરે લોલ.
 પહેલી વસ્ત્ર ધોરણાં સાર, કે નાનુગ નારીઆરે લોલ.
 ભરીયાઈ આંદો ફરો થાળ, મેવાં માડી ભાવતારે લોલ.
 લઈને હા પીથ નારી સાથ, કે ન્યાતે ન્યાતનીરે લોલ.
 ભાંડે ભાંડકડા ફેવાય લઈને જાય છે રે લોલ.
 વાંતે ઢોળ નગારા ત્યાં કે વાળ શીલતારે લોલ.
 આપે લાલખાવાને હાથ, બંશવી શેરનેરે લોલ.
 હરણિ વર્ષભણુવ જન બહુ આજ, કે ધન્ય હીન આજનેરે
 લોલ.
 પડ્યા પડ્યે અપરમપાર, કે મન કરી મોકલારે લોલ.
 હરણિ લોક ધણેરા ત્યાં કે લેગા થાય છે રે લોલ.
 મહેનત કરતા મોટા શેડ જમુભાઈ છે રે લોલ.
 ફરતા રિધીવરની સાથ જરૂરી કામમારે લોલ.
 શીડીયા શુરતના કહેવાય, તે પણ કામમારે લોલ.
 લઈને ફરતા સાથે, ટીપ, બરાવે રૂપીઆરે લોલ.
 ફરતા ભેટીઆ લઈને સાથ કે પ્રાહમણુ ન્યાવનારે લોલ.
 વર્ષભણુવ જનમાં પહેલે ખુબ, પતાસા પાંચ છે રે લોલ.
 મોટા થાલી જેવાં તેહ પતાસા આપતારે લોલ.
 ન્યોતો વર્ષભણુવની છે જુહુ કે લાણાં જટલારે લોલ.
 આપે ખંત કરીને ખુબ, કે રહે નહીં કાઠલું રે લો.

ગરબો. રાગો. બનોધનો દીવસ.

(રાગ) મુરત શહેરના તે લોકો કાગળોર છે ને—

શંવત કાગળોરને કાગળ સાલમાં ને.

રૂડી વશંતરુની ભાળમાં ને.

ચતુર ચંદ્રમાં તે રંગ રૂડો ગ્રામીયો ને.

મુદી પંચમીને વાર થોમે બાળીઓ ને.

થપા થંકરો તે ઉપવીત કાળના ને.

બાણે બાણો ત્યાં થોર બહુ થાય છે ને.

કંડ માહી ત્યાં થો બાહુલી અપાય છે ને.

કરે ઉપદેશ રૂડો શ્રી લાલને ને.

શુભે લાલ ત્યાં કરી કાગળ ચીતને ને.

બહુ લોકના ત્યાં થોર નોવા મલ્યા ને.

સહ વધળુવોના બાગ્ય રૂડાં છે ભલ્યા ને.

મહી માનુની ત્યાં રંગજો ગાય છે ને.

લોકો હરખથી ત્યાં હરખને બપ છે ને.

બહુ ભીડ આને મંદીરે થાય છે ને.

લોકો ધીરજથી ધકકા મુકકી આપ છે ને.

ગરબી ૪ થી.

(રાગ) હાર છો, હાર છો, હાર છો રે, તમે કરીલું માના હાર છે
આવને આવને આવને ૩ ૧ ૧ મંદીર આવને,

લાલજી કેરાં ઉપવિત માંહી, રડો દીવસ એ ધારજોરે--તમે.
 પ્રીત કરો પરી પુરજી આજે વૈષ્ણવ પદ શાભાવજોરે--તમે.
 અવશર રડો આંખો આંખે, ગુરુ ગોંશાઈ ગુણ ગાવજોરે--તમે.
 માહાજન સરવે ભિગા થપને, અવશર આ દીપાવજોરે--તમે.
 ભોજન રડાં જમજો ભાવે, શ્રી કુળજી શોહાવજોરે--તમે.
 સેવા સમરજી ગુરુભક્તીમાં, એક ચીતે ગુણ ગાવજોરે--તમે.
 ધીરજથી રસ મસમાં ઝીલી, પ્રેમી પ્રેમ ગવજોરે--તમે.

ગરબી પ મી.

(રસ) ગીરધારીનાં.

માલ શરૂરે, દરશન કરવા જમએ,

આજ મંદીરમાં જઈ રહીએ, (૨૬)

જુલ ધણા બાળ પધારયા આજે

તેથી મંદીર કેવું ખીરાજે

છે રાજન કેરા રાજે

કેવો અવશરે, રડોરે એ કહીએ--આજ મંદીરમાં જઈ રહીએ.

જુલ. કેવિ રચના દીશેછે સારી

આવ્યા મોટા તો વેપારી

છે લાલ તણી બલીહારી

મુરત રૂડે ઉપવિત કેર કહીએ--આજ મંદીરમાં જઈ રહીએ.

જુલ. બહુ આવ્યા છે જન મોટા,

૬ લ ગોટા

જીનાં જડે મહી કંઈ જોડા,
ઉપમા ભારીરે, શી રીતે ગુણ ગણજો-આજ મંદીરમાં જઈ રહીએ
હું.

સાહેબ જય છે દરશન કરવા,

કુળ ધરમને અનુ સરવા,

ગુણ ભક્તી તણોવે ભરવા,

છાની રૂપાળીરે, લાલતણી શુ કહીએ-આજ મંદીરમાં જઈ રહીએ
હું.

બાવા, મગનલાલજી કહાવે,

તેના લાલ ખરા શોહાવે,

બહુ વૈષ્ણવથી મેં ભાવે

સુંદર સોભેરે, ધીરજથી મનમોહીએ-આજ મંદીરમાં જઈ રહીએ
ગરબી ૬ ઠી.

(રાગ) મોહલે પધારે માહારાજ મણીધર મોહલે પધારે.

ઉપવિત ધારીયું આજ, લાલે આજ ઉપવિત ધારયું,

સરવે હરજે વર્ષાજીવ આજ લાલે આજ ઉપવિત ધારયું,

અયાં ભક્ત જનોના કાજ, લાલે આજ, ”

સાખી ૧ લી.

ગણેશ બેઠા મંદીરે, મુરત રૂડ જાણ,

અવદક્ષ ફાગણુ વદ વિસે, વાર નુદ રડો પ્રમાણુ-લાલે આજ

સાખી ૨ જી

ચંઈતર સુદ ની ખીજને વાર ગુર છે સાથ,

ધરખોડી બને કીઝો, ગાયેનાર ખલી સંગમ્ય લાલે આજ

૧૨૧૬

૮

સાખી ૩ છ

અધતર સુદ ત્રીજે થયું, અહસંતીનું કાજ
દુધી પુલ, તોતરી, જેથી હરખ્યો છે સકળ સમાજ લાયકે આજે
સાખી ૪ થી

કુલ દેવવિધરાત્રીયા, અધતર ગોથે ભણ્યું
કુલ કરતા લાલછ, ભણ્યું ઉગ્યો છે ખીજે ભાણ્યું, લાયકે આજે
સાખી ૫ મી

સમલી વિધી યાયછે, કુલ ગોરાને હાથ
ખીજે પણ્ય સ્થાયે ખરો, બ્રાહ્મણ કેરો સાથ લાયકે આજે
ઝારોળા, ગુજર, હરશોરા, દશાવાળ કેવાયરે,
નિમાંના દોરા ભાયડા કાવે, ઝારોલા પણ્યછે માંય, માહાજન સોમિછે
સુખડીઆ પણ્ય સુરતીગાહી, વધળ્યુવ જનકે વાયરે,
બહુ ખટપટથી યયા એકઠા, માહાજનનો જસ ગાંધ માહાજસોમિછે
સમલી ન્યાતો જમવા આવી, સોતા વરણી નયાયરે,
શીરાપુરીની સાથે સુદર, બહુઆ પણ્ય જન ખાય. માહાજન સોમિછે
સાઠ અથાણાં ચતા ઘણાંછે, ગણ્યતાકેમ ગણાયરે,
ધન્ય ધન્ય કહું અડાપતાનો, ગુણ અતીજ ગવાય માહાજન સોમિછે
પાન ખીડીઓ કરમાં લઈને, વધળ્યુવ જન હરખાયરે,
ધારજી સોવ ધેર જઈને, મદીરના ગુણ ગાય, માહાજન સોમિછે

સમાપ્ત.

